

ВІТОШІНСЬКИЙ Айта́ль (13. 07. 1875, м. Борщів, нині Терноп. обл. — 06. 08. 1943, м. Зальцбург, Австрія, похов. у Львові) — правознавець, громадсько-політичний діяч. Дід [Л. Вітошинського](#). Закін. Львівський університет (1898). Відтоді працював юристом на Тернопільщині; від 1906 — у Вищому судовому і касац. трибуналі (Відень): від 1909 — секр. ради. З поч. 1-ї світової війни — в австро-угор. армії, де був заст. військ. ген. прокурора. Від грудня 1918 — нач. законодав. управи Гол. військ. юрид. упр. УНР (Київ). Перебуваючи у ставці Гол. отамана військ УНР, брав участь у підготовці [Акту злуки УНР і ЗУНР](#). У 1919 — офіц. радник Укр. дипломат. місії у Празі; від 1923 — правн. радник уряду ЗУНР у Відні; від 1930 — правн. радник і представник Укр. парламентар. репрезентації у польс. сеймі. У 1939 відійшов від актив. громад.-політ. діяльності і повернувся в Австрію.

[Р. В. Пилипчук](#)

Бібліографічний опис:

Вітошинський Айта́ль / Р. В. Пилипчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35000>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).